

Smu Nr 286
z dn. 29.05.2015.

PROJEKT

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY
z dnia r.**

w sprawie nadania nazwy ulicy w Dzielnicy Białoleka m.st. Warszawy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.¹⁾) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Ulicy bez nazwy, zlokalizowanej w Dzielnicy Białoleka m.st. Warszawy, po południowo-zachodniej stronie ulicy Milenijnej, nadaje się nazwę: ulica Pani na Wiśniewie (nazwa skrócona: ul. Pani na Wiśniewie).

2. Usytuowanie oraz przebieg ulicy, o której mowa w ust. 1, ilustruje szkic sytuacyjny stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Stołecznego Warszawy.

§ 3. 1. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

2. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

PREZYDENT
MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY

Hanna Gronkiewicz-Waltz
Hanna Gronkiewicz-Waltz

RADCA PRAWNY
W BIURZE PRAWNYM
URZĘDU MIASTA WARSZAWY

Katarzyna Minc
Katarzyna Minc
WA. 9478
27.04.2015.

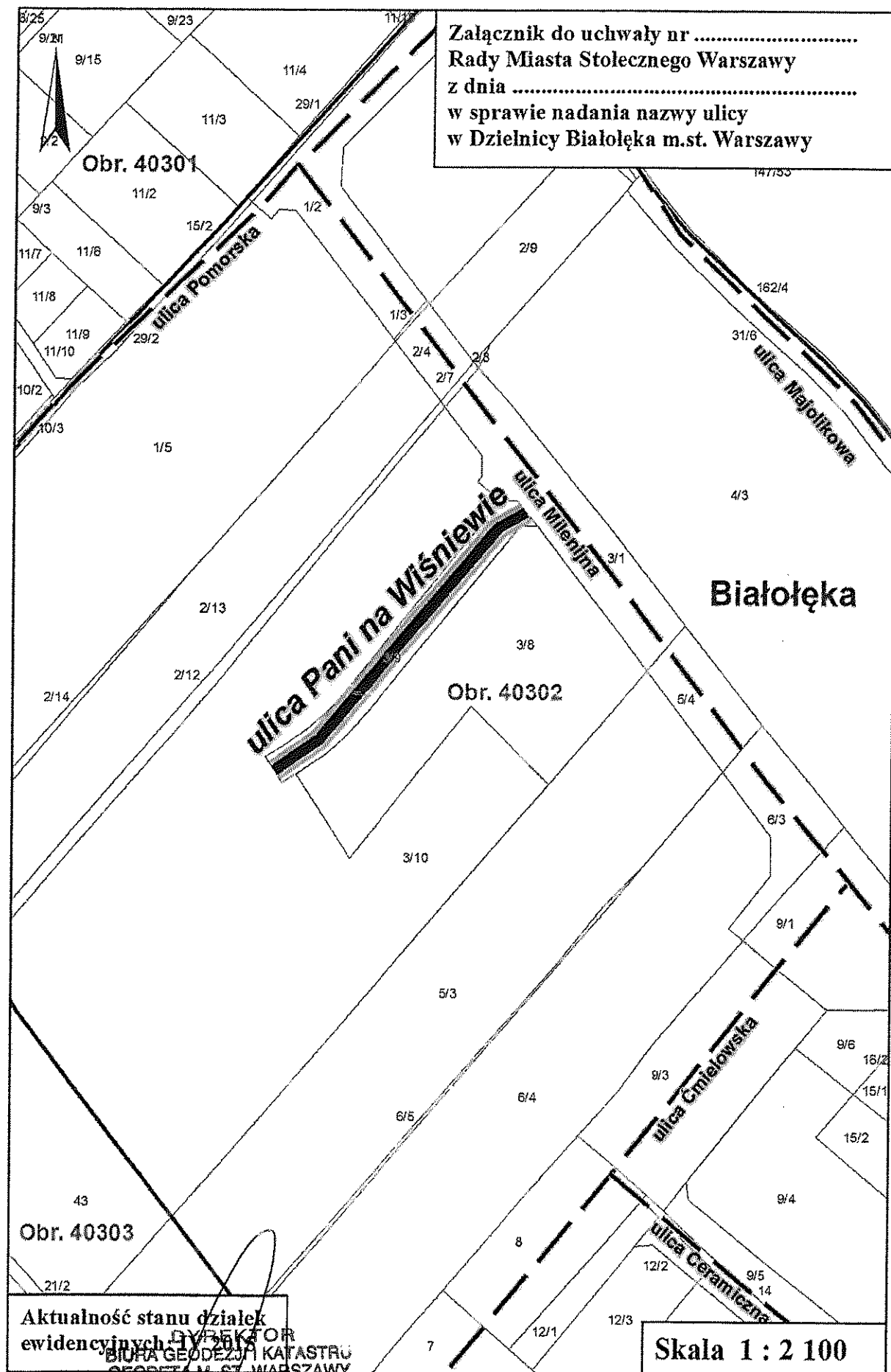
ZASTĘPCA DYREKTORA
BIURA KULTURY
Małgorzata Naimska
Małgorzata Naimska

[Signature]
DIREKTOR
BIURA GEODEZJI I KATASTRU
GEODETA M. ST. WARSZAWY

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 645 i 1318 oraz

Numer wersji: 3; Data ostatniej modyfikacji: 21.04.2015 14:11

Wydano opinie
Skarbnika m. st. Warszawy
z dnia 15. MAJ 2015 *[Signature]*

Tomasz Myśliński

Wydano opinię
Skarbnika m. st. Warszawy
z dnia 15. MAJ 2015

**UZASADNIENIE
DO UCHWAŁY RADY MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY**

w sprawie nadania nazwy ulicy w Dzielnicy Białoleka m.st. Warszawy

Przedłożony do akceptacji Rady m.st. Warszawy projekt uchwały w sprawie nadania nazwy ulicy w Dzielnicy Białoleka m.st. Warszawy jest związany z wnioskiem radnych z Komisji Statutowej i Porządku Publicznego Rady Dzielnicy Białoleka m.st. Warszawy oraz wcześniejszymi wystąpieniami mieszkańców Warszawy o upamiętnienie w nazewnictwie miasta Stanisławy Prus-Wiśniewskiej, malarki, ilustratorki i pisarki, właścicielki dóbr Wiśniewo - osiedla na terenie dzisiejszej Białoleki.

Komisja ds. Nazewnictwa Miejskiego Rady m.st. Warszawy pozytywnie zaopiniowała wniosek i jednocześnie zaproponowała, aby nazwa brzmiała *ulica Pani na Wiśniewie*. Zespół Nazewnictwa Miejskiego również pozytywnie zaopiniował wskazaną przez wnioskodawców lokalizację oraz nazwę zaproponowaną przez Komisję.

Stanisława Prus-Wiśniewska, bez przydomku Stanisława Wiśniewska pochodziła z rodziny właścicieli tej ziemi (...) Tu mieszkała i tworzyła. Malowała obrazy, ilustrowała książki dla dzieci, napisała też w młodości dwie powieści w stylu secesji. Współpracowała z miejscowym Kołem Przyjaciół Srebrnej Góry - Wiśniewa i okolicy. Jako spadkobierczyni po rodzicach dała miejsce pod bibliotekę społeczną - PMS (Polska Macierz Szkolna) w 1938 roku (fragment z wystąpienia mieszkańców). W załączeniu pełna nota biograficzna z materiałów dołączonych do wniosku.

Ulica przedstawiona do nazwania jest drogą wewnętrzną w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 poz. 260 z późn. zm.), zlokalizowaną w granicach działki ewidencyjnej nr 3/9 z obrębu 4-03-02, której właścicielem jest Miasto Stołeczne Warszawa.

Nadanie nazwy następuje na podstawie pkt. 3 lit. b) Załącznika nr 2 do uchwały nr L/1524/2009 Rady m. st. Warszawy z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie zasad stosowanych przy nadawaniu nazw ulicom, placom i innym terenowym obiektom publicznym oraz drogom wewnętrznym w m.st. Warszawie, zmienionej uchwałą Rady m.st. Warszawy nr XCIII/2730/2010 z dnia 21 października 2010 r.

Uchwała wywołuje skutki finansowe dla m.st. Warszawy w wysokości 2500, 00 zł. Są to koszty instalacji tablic z nazwą ulicy. Środki finansowe na realizację przedsięwzięcia zapewni Zarząd Dróg Miejskich w ramach zadań realizowanych przez Wydział Miejskiego Systemu Informacji.

Opinie:

1. Opinia Zespołu Nazewnictwa Miejskiego - pozytywna (posiedzenie w dniu 12 listopada 2014 r. i 11 lutego 2015 r.)
2. Opinia Komisji ds. Nazewnictwa Miejskiego - pozytywna (posiedzenie w dniu 14 stycznia 2015 r.)
3. Opinia Rady Dzielnicy Białoleka – pozytywna (Uchwała Nr V/27/2015 Rady Dzielnicy Białoleka m.st. Warszawy z dnia 14 kwietnia 2015 r.)

DYREKTOR
BIURA GEODEZJI I KATASTRU
GEODETA M. ST. WARSZAWY

Tomasz Kosiński

ZASTĘPCA DYREKTORA
BIURA KULTURY

Małgorzata Naimska

Wydano opinie
Skarbnika m. st. Warszawy
z dnia 15 MAJ 2015

**Opinia Skarbnika m.st. Warszawy z dnia 15 maja 2015 r.
do projektu uchwały Rady m.st. Warszawy**

Na podstawie § 29 ust. 6 Statutu miasta stołecznego Warszawy, stanowiącego załącznik do uchwały Nr XXII/743/2008 Rady miasta stołecznego Warszawy z dnia 10 stycznia 2008 roku (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 23, poz. 875 i Nr 141, poz. 4977 oraz z 2014r. poz. 6526 i poz. 10422), projekt uchwały Rady m.st. Warszawy **w sprawie nadania nazwy ulicy w Dzielnicy Białoleka m.st. Warszawy**

opiniuję pozytywnie

Z upoważnienia Skarbnika m.st. Warszawy

Zastępca Skarbnika m.st. Warszawy
Dyrektor
Biura Planowania Budżetowego
Marzanna Krajewska

Warszawa, 15.10.2013

Stanisława Prus -Wiśniewska (Estewa -pseud. literacki; St. Wiśniewska il.)

– skrócona nota biograficzna

Pochodzenie i rodzina: urodzona prawdopodobnie w miejscowości Blizna w 1868 r. (majątek rodziny matki Marii z Miłaczewskich, dzisiejsza Białoruś), zmarła w Wiśniewie pod Warszawą w 1947 r. (po trzyletniej chorobie). Pochodziła z rodziny ziemiańskiej, z drugiego małżeństwa ojca Ignacego Prus-Wiśniewskiego, miała czworo rodzeństwa (Konstanty, Stefan, zamieszkały w Nowogródku po śmierci matki w 1923 r., Karol, Gabriela), posiadała siostrę przyrodną Zofię (z pierwszego małżeństwa ojca). Rodzice zakupili majątek Srebrna Góra pod Warszawą w końcu XIX w.², gdzie przenieśli dwór modrzewiowy z majątku matki. Tu zamieszkali z rodziną.

Miedzy rodzicami była duża różnica wieku (Maria Nikołajewna Wiśniewska, 1850-1923, Ignacy Prus-Wiśniewski 1821-1900)³. Stanisława Prus-Wiśniewska nie założyła rodziny, pozostała stanu wolnego. Obecnie zachowany jest park ze starodrzewiem, jako rezerwat przyrody - uroczysko. Dom nie istnieje od wczesnych lat powojennych, bez gospodarza⁴ uległ stopniowej rozbiórce po śmierci panny Stanisławy Prus-Wiśniewskiej⁵.

Gospodarstwo: Środki utrzymania rodzinie dawała uprawa ziemi (zboże, ziemniaki, kukurydza, szparagi, jedwabniki), hodowla w dawnym folwarku, dzierżawienie ziemi, a także parcelacja majątku od początku XX w., szczególnie w 1929 r. kształtowało się większe osiedle Wiśniewo⁶. Wcześniej powstała stacja kolejki Srebrna Góra-Wiśniewo⁷. W rezultacie sukcesji majątkowej Stanisława P.W. zajmowała się zarządzaniem gospodarstwem. Twórczość artystyczna towarzyszyła jej do końca życia.

Wykształcenie: O ukończonych szkołach nie ma do tej pory wiedzy udokumentowanej (z przekazu najbliższej rodziny wiemy, że Stanisława P.W. uczyła się w prywatnej szkole średniej, na pensji Jadwigi Sikorskiej w Warszawie przy ul. Marszałkowskiej, róg ul. Królewskiej, dziś L.O. im. Królowej Jadwigi). Wiadomym jest, że Stanisława P.W. uczyła się malarstwa w pracowni lub w szkole rysunku u Wojciecha Gersona w Warszawie⁸ (malarz

¹ Są trzy gałęzie rodu Prus-Wiśniewskich I-III pochodzenia szlacheckiego, rodziny nie utrzymują bliższych kontaktów, a nawet nie wiedzą o sobie.

² Księga hipoteczna – Dobra ziemskie Srebrna Góra, folwark, Hipoteka Warszawska (zakupiono ziemię w 1888 r. od rodziny Pędziwiatr, jeżeli prawidłowo odczytano dokument)

³ Płyta nagrobna, Cmentarz polny w Tarchominie, główna aleja przy kaplicy

⁴ Tamże, Hipoteka Skarbu Państwa Nr 44, 1959 r., T.2, s. 86; w PRL-u teren parku był ogrodzony

⁵ Dekret Bieruta z 26.10.1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów, opublikowany 21 listopada 1945 r. Dz. U. Nr 50, poz. 279. Na mocy tego prawa komunistowano nieruchomości i tu historia potoczyła się podobnie.

⁶ Dobra ziemskie Srebrna Góra zakupione przez rodzinę Prus-Wiśniewskich zajmowały obszar od fabryki Drożdży w Henrykowie przy ul. Klasyków do fabryki Ludwika Spiessa i Syn S.A. i ul. Modlińskiej. Poszczególne rejony, w zależności od rodzaju osadnictwa i swojej charakterystyki były nazywane w dokumentach: kolonią, osadą fabryczną, folwarkiem. Domy nowych mieszkańców w latach 1929-1935 miały swoje piękne nazwy, np. „Szczęść Nam Boże”, Willa „Srebrna Góra”, „Kochanówek”, „Grabarkówek”, „Astembżanka”, „Mich Marja”, „Radosław”, Willa Brzezińska”, „Podbielanka”, „Srebrówka”, „Wąbek”: (źródło: księga hipoteczna), zwyczaj przyjęty wcześniej, np. wille w miejscowościach letniskowych były nazywane przez swoich właścicieli szczególnym mianem. Białoteka posiadała budownictwo drewniane wzdłuż linii kolei Warszawa-Gdańsk, tyle, że od strony wschodniej (front wojenny zniszczył większość domostw).

⁷ B. Pokroński, Kolej jabłonowska, [on line], [dostęp 13.11.2012]. Dostępny w Word Wide Web: http://www.trasbud.com/kolejka_jablonowska.htm

⁸ Relacja rodziny, była również Szkoła Rysunku dla kobiet prowadzona przez W. Gersona

wykształcił kilka pokoleń swoich uczniów, pracownia mieściła się przy ul. Miodowej 7, nieistniejący pałac Teppera od czasu budowy tunelu trasy WZ, dokumentacja pracowni spłonęła w 1939 r., mogły to być lata: 1858 - 1901). Wiadomym jest, że podczas doskonalenia warsztatu malarka zetknęła się też ze znanym malarzem Leonem Wyczółkowskim (1852-1936).

Wyjazd do Paryża zaowocował dalszymi studiami malarstwa, w tym w pracowni Olgi Boznańskiej (Olga Boznańska i jej lata działalności: w Krakowie⁹, w Monachium od 1896 r. malarka wynajęła własną pracownię, w Paryżu od 1898 -1940)¹⁰. Na przełomie wieków kobiety dopiero wstępowały na wyższe uczelnie dzięki walce o emancypację, z czasem zdobywały prawa wyborcze. Stanisława P.W. malowała pejzaże, ale specjalizowała się szczególnie w sztuce portretu, malarskiego gatunku uprawianego w tym czasie zgodnie z modą. Było zapotrzebowanie na portrety rodzinne. W tej dziedzinie też pobierała naukę warsztatu u mistrzów pędzla końca XIX w. i początku XX w.

Kontakty towarzyskie: Życie rodzinne i towarzyskie kwitło przed wojną w domostwie Wiśniewskim szczególnie w niedziele, gdy przyjeżdżali zapraszani goście z Warszawy i tu w klimatach podmiejskiej posiadłości toczyły się ciekawe rozmowy o przemianach na świecie i w kraju, wiszącej kolejnej katastrofie wojennej. Goście wyjeżdżali z naręczami kwiatów z ogrodu. W domu oprócz malarki mieszkali też inni członkowie rodziny.

Z malarką Ewą Rościszewską-Lorentowicz¹¹ w latach młodości Stanisława P.W. uczyła się i malowała, a w latach okupacji 1941- 1942(...) ¹² mieszkała w Wiśniewie¹³.

Eleonorę Onichimowską-Spleszyńską z domu Kotwicz¹⁴, malarkę, Stanisława P.W. знаła i portretowała, uczyła się z nią malarstwa. Życiorysy trzech artystek łączyła nauka malarstwa, a więc te same lata przebywania w pracowniach mistrzów w Warszawie i w Paryżu¹⁵.

Profesor rzeźby w Państwowej Szkole Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego w Poznaniu Stanisław Jagmin¹⁶ mieszkający w sąsiedztwie w Wiśniewie od czasów przedwojennych¹⁷, prowadził swoją „fabryczkę ceramiki”, a w czasie okupacji był u rodziny Wiśniewskich codziennie na obiadach. Bliskie kontakty sąsiedzkie Pani Stanisława utrzymywała z Janiną Roguską. Obecnie najważniejsza kwestia społeczna to zachowanie Parku Wiśniewo z czytelnym, miejscami, założeniem parkowym alej, drzewostanu będącego pomnikami przyrody ewidencjonowanymi i nie tylko tymi spisanyymi, zachowanymi nieckami stawów, pozostałością po mostku, pamiątką krzyża na dębie, a wraz z tą spuścizną, historią przekazaną przez relacje osób pamiętających świadków najwcześniejszych czasów. Materiałny zasób wartościowej twórczości artystycznej, a także korespondencja istnieje i

⁹ A. Bagińska, U Olgi Boznańskiej: oblicza pracowni artystki, Toruń Firma Wydawniczo-Handlowa 2013, s. 32-35

¹⁰ Relacja rodziny

¹¹ Recenzja o obrazie „Portret matki” Ewy Rościszewskiej-Lorentowicz z wystawy „Przeoczenie” zorganizowanej w Pałacu Herbsta, Muzeum Sztuki w Łodzi www.lodz-art.eu/wydarzenia/przeoczenie_rec

¹² (w tym czasie zdarzył się niefortunny upadek Ewy L. przy kolejce Jabłonowskiej, a następnie skutkiem złe leczonej nogi przyjaciółka Ewa L. zmarła w 1944 r.)

¹³ I. Lorentowicz, Oczarowania, Warszawa PAX, 1976 s.202-203.

¹⁴ Słownik Artystów Polskich. T. VI, IS PAN, Warszawa 1998, s. 285-287 i Słownik Artystów Plastyków, ZPAP, Warszawa 1972, s. 409; Wystawa w Muzeum Historycznym m.st. Warszawy w 2008 pt. "Zachować pamięć. Dziewiętnastowieczny portret szlachecki w rodzinnych zbiorach Warszawiaków".

¹⁵ Dane biograficzne przyjaciółek Stanisławy P.W. są zamieszczone w słownikach : artystów polskich i plastyków, natomiast omawiana postać nie ma swojej noty w ww. źródłach, fakty można domniemywać przez analogię pobytu w miejscach pobierania nauki o sztuce. Nie ma wzmianki również w książce prof. IS PAN Joanny M. Sosnowskiej Poza kanonem. Sztuka polskich artystek 1880 -1939 IS PAN 2003

¹⁶ A. Wiszniewska, Stanisław Jagmin – prekursor polskiej ceramiki artystycznej XX w. pod kier. Prof. dr hab. Ireny Huml, IS PAN 2011 [obrona pracy doktorskiej i książka pt. Stanisław Jagmin, Czysty Warsztat, Kraków 2012,]; S. Jagmin, Pamiętnik Stanisława Jagmina, Warszawa Praga II [zb. BN: RK - rękopis znajduje się w Bibliotece Ossolińskich, maszynopis dostępny jest w MF-mikrofilmach]

¹⁷ Pamiętnik Jagmina, rękopis w Bibliotece Narodowej [pracownia mikrofilmów]

będzie opracowana. W 1938 r. Stanisława P.W. przekazała miejsce pod Bibliotekę Polskiej Macierzy Szkolnej, którą założyli bracia Wojciech i Antoni Zawadzcy, społecznicy, nauczyciele i bibliotekarze, a w czasie okupacji organizatorzy tajnego nauczania na poziomie gimnazjalnym.

Twórczość literacka i ilustratorki:

Estewa [pseud. lit., Stanisława Wiśniewska, il.], Romans uczciwej kobiety, Warszawa: Cotty, 1902 [zb.BN, Przedwojenna Biblioteka dyrektora Stefana Dembego Biblioteki Narodowej, czytelnia bibliologiczna]

Estewa [pseud.lit., Stanisława Wiśniewska, il.], Niedociągnięte struny, Warszawa: Wende, 1904 [zb. BN, Przedwojenna Biblioteka pierwszego dyr. Stefana Dembego w BN, czytelnia bibliologiczna]

Krótko odnotować można, że obie powieści o wątkach romansowych są autorstwa młodej pisarki, która przejawia zainteresowania artystyczne i posiada malarskie spojrzenie w opisywanych obrazach literackich. W treści czytelnik domyśla się cech autobiograficznych. Powieści napisane w stylu fin de siècle, z melodramatycznymi fabułami, bardzo prawdopodobne, że opartymi na faktach autentycznych. Czuje się kobiecą literaturę, poruszającą struny sentymentalne, są w niej opisy miejsc ujęte z dużą wrażliwością, poetyckie zwroty ujmujące zjawiska przyrody, jak i egzaltowane zachowania bohaterki. Paleta kameralnych obrazów scen będących gotowymi scenariuszami do sztuki zamkniętej we wnętrzach. Młode spojrzenie dominuje również w ujęciu tematów. Rozdziały zaczynają się ozdobnikami w postaci majuskułów, są też ilustracje na okładkach, można przypuszczać, że autorskie.

Twórczość artystyczna ilustratorki:

Praca ilustratorki książek: M. Kędzierzyna, To i owo, T. Gieszczykiewicz, Kraków 1944 [Okładka i ilustracje Stanisławy Wiśniewskiej];

M. Kędzierzyna, Serce w plecaku, T. Gieszczykiewicz, Kraków 1947, 1948 [ilustracje i okładka: St. Wiśniewska]

Ilustracje książek dla dzieci są uproszczone, mało szczegółowe, z użytą skromną paletą barw, lecz dowcipne w swoim wyrazie.

Stypendia i katalog prac wystawionych w TZSP:

1896, 1897 „Wiśniewska-Prus Stanisława korzystała z zasiłku stypendialnego TZSP [Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych] ze względu na okazane wybitne zdolności artystyczne”¹⁸

1895 Portret mężczyzny, ol; Portret damy, ol.

1896 Portret autorski, ol.

1898 Portret . L.M.; Portret p. S; Portret p. K.W.; Zalecanki p. ekonoma; W ogrodzie; Piwonie.

1905 Maki

Inne prace:

Portret damski, Portret pani W.J.(lub W.M.), Morze, Jadzia, ol., Portret E. Onichimowskiej, Pejzaż morski, 1908, Portret matki, Portret ojca, Portret p. Troetterowej (nagrodzony w Zachęcie, lata 30-te), akwarele z wakacji przed wojną: z nad morza, szkice, oraz inne prace będące w zbiorach prywatnych, nieudostępnione.

Wystawy:

- Wystawy konkursowe 1887, 1888 indeks TZSP Wiśniewska Stanisława (domniemanie uczestnictwa ?)

-Wystawa w Warszawie Tow. Zachęty S.P.1899 I półr. Wystawiono obraz Portret damski „panny Prus-Wiśniewskiej”¹⁹

¹⁸ Źródła do dziejów sztuki polskiej Cz.1 T.XIV, Katalog prac wystawionych w TZSP 1860-1914 Cz.2 s.406 [zb. Zachęty]

-Wystawa obrazów, rzeźb, szkiców, rysunków i kresleń w Wilnie w Montwiłłowskiej Szkole Technicznej Rysunku 1905 r. „zawiera sto kilkadziesiąt prac artystycznych, setki rysunków szkolnych. Z Warszawy tylko kilka, ale pięknych rzeczy nadeszło (Gierymski A., Kamiński Ant., Żmurko F., Prus-Wisniewska i St. Kotarbiński). Z rzeczy wileńskich są doskonałe widoki ś.p. Romera, piękne rzeźby Bol. Bałzukiewicza, obrazy pań Hel. Romerówny i Kotwicz – Onichimowskiej, St. Jarockiego, J. Szelmanki, F. Jurewicza, Dużo pięknych rzeczy, a sporo obrazów i szkiców bardzo tanich”.²⁰

- Wystawa Tow. Zachęty S.P. w Warszawie 1934 r., „Prus-Wisniewska Stanisława wystawiła: Portret pani W.J. (może W.M.Wandy Mone?), Morze, Jadzia”²¹

- Wystawa „Polska i jej lud” w Zachęcie, Warszawa 1934 r.²² „Największa wystawa w 1934 r. była urządzona w porozumieniu z profesorami Uniwersytetu Warszawskiego, organizującymi Międzynarodowy Kongres Geografów. Wystawa pokazująca pejzaż polski i część etnograficzną w malarstwie pod nazwą „Polska i jej lud”. Salon doroczny odznaczył się wielką ilością portretów. Wystawa p.n. „Najpiękniejszy portret kobiety” była bardzo popularna.”²³

Podróże:

Paryż, Riwiera we Francji (na podstawie twórczości literackiej, akcja powieści), Petersburg, inne miejsca nieznane.

Zbiory:

Muzeum Narodowe w Warszawie (MNW): Portret Eleonory Onichimowskiej w Wiśle (pałac prezydencki, obraz wypożyczony), Poleszuk zapalający fajkę (MNW), zbiory prywatne, Galeria Mokotów (2012/13 r.) „Pejzaż morski” z 1908 r. Olej, płótno.

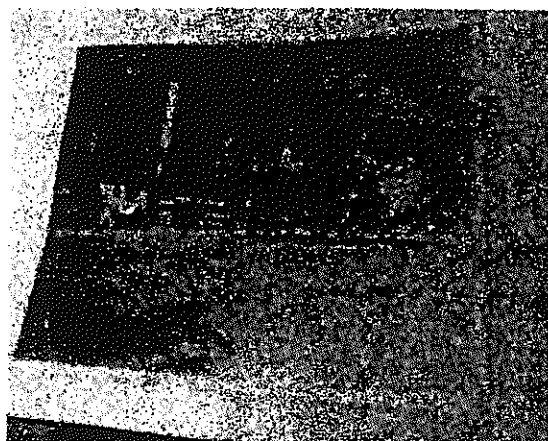
Nagrody:

Nie ma wzmianki w nielicznych materiałach źródłowych, mógł być nagrodzony obraz „Jadzia” na wystawie „Polska i jej lud” w Zachęcie, Warszawa 1934 r.

Opracowała Anna Bubińska-Furmaniak

Stanisława Wiśniewska

Przed modrzewiowym dworkiem w parku

¹⁹ *Kronika Powszechna z Malarstwa* „Tygodnik Ilustrowany”, Warszawa 1899 I półr. Nr 12, s. 239

²⁰ *Życie i sztuka* „Kraj”, Petersburg 1905 Nr 20, s. 11

²¹ Spr. TZSP za 1934 r., s.26

²² *Kronika artystyczna* „Sztuki Piękne” 1934, s. 356

²³ Członkiem TZSP był Wiśniewski Bronisław (informacja być może nie mająca związku pokrewieństwa)